

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 68 ANULU XXI.

Sabiu, in 23 Augustu (4 Sept.) 1873.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre ann 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de ann 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu ann 8 fl. iera pre o jumetate de ann 4 fl. v. a. Pentru princ. si tiri streine pre ann 12 1/2 ann 6 fl. Inseratele se platescu pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repete cu 3 1/2 cr. v. a.

Audimu din fontana sigura ca, pentru inchierea agendelor, ce cadu in competinta Consistoriului metropolitanu, relativu la congresulu convocatu pentru alegerea Metropolitanului, consistoriulu metropolitanu e convocatu la siedinta plenaria, ce va sa se tiena la Sabiu, in resiedinta metropolitana, Vineri in 24 Augustu vechiu a. c. la 9 ore inainte de mediu.

Presantia Sea P. Episcopu alu Aradului Procopiu Ivacicoviciu, comisariu congresuale a sositu ieri in midiloculu nostru.

Presantia Sea P. Episcopu alu Caransebesiului Ioanu Popasu, a sositu ieri in midiloculu nostru.

Deputati alesi la congresu.

In cerculu cler. VII s'a alesu P. as. consist. Nicolau Cristea.

In urmatoarele cercuri (laice) s'a alesu: Ioanu Cav. de Puscaru septemviru*) si Ioanu de Preda adv. in cerc. XV. —

Dela doue cercuri si adeca IV si XX inca nu ne au sositu scirea despre alegerea deput. laici.

*) Duplu.

Eri la 12 ore Consistoriulu archidiecestanu, in pleno, sub conducerea P. Archimandritu si vicariu archiepiscopescu Nicolau Pope'a au bineventatu pre Presantiele sele PP. Episcopi din ambe diecesele sufragane: Procopiu Ivacicoviciu si Ioanu Popasu esprimandu-si dorintia ca sa intarésca Ddieu poterile Presantieloru loru spre a conlucra si de asta-data, la actulu celu mare de alegere a fiitorulu Metropolitanu si Archieppu, ca si de alte ori la alte ocazioni spre marirea lui Ddieu si spre binele bisericeii.

Ambii PP. Episcopi cu indatinata loru parintésca afabilitate au multianitu pentru bineventare si au promis ca si voru pune tota silintiele spre realisarea justeloru dorintie ale bisericeii si spre marirea lui Ddieu.

Alegerea Archiepiscopulu Ardélului si Metropolitanulu romanilor gr. or. din Ardélu si Ungaria.

Motto: „Padiesce legea, — Duhulu lui Andreiu Siagun'a sa-ti fia povatuitoriu.“

Destulu aru fi a dice catre fia-care depotatu chiamatu pre 26 Aug. la alegerea noulu Metropolitanu si Archiepiscopu, ca sa proceda dupa acestu motto.

Miau voia inse a permite urmatoarele:

Istoria biser. este in acelu punctu chiara, ca de candu se amintescu Metropolitanii romanilor din Austro-Ungaria, dela Ioanichiu pana la Atanasiu (1479—1697), Episcopii Ardélului aveau totu-déuna demnitatea de Archiepiscopi si potere de Metropolitanii preste credinciosii romani (si greci etc.) ortodocsi din imperiulu Austriei. De-si tristele tempuri nu le-au permis romanilor a se constitui pre deplinu intocmai canóneloru bisericeii ecumenice gr. or., totusi la alegerea Episcopulu (si numai de alegerea Archiepiscopulu avem date sigure istorice) s'au observatu strictu principiulu sinodalitatiiei. S'au alesu acestu Archiepiscopu de catre preoti si crestini (Metrop. Iosifu 1680),

de catre sinodulu episcopiloru (Ioasafu pana la Atanasiu).

La acesta alegere, candu se facea de catre preoti si crestini se vede din istoria, ca numai ardelenii concrau, si apoi atare alesu de ardeleni ca Archiepiscopu (la Alb'a-Iulia), era totu odata si Metropolitanu tuturoru caruia i erau supusi si ceilalti episcopi si monastivi. Archiepiscopi'a Ardélului o vedemu stabila ca metropolia si pre archiepiscopulu ca Metropolitanu alu celorlalti Episcopi din Ungaria pana pre la 1698 si apoi ierasi ca episcopia dela 1783 incoace; pana candu episcopiele romane din Ungaria nu aveau stabilitate, si mai in urma se contopisera in episcopatele serbesci.

D'abia la 1864 au succesu, prin neobositele lupte a marelui Archipastoriu alu Ardélului Andreiu Bar. Siagun'a, restaurarea vechiei metropolii rom., apoi constituirea ei prin Statutul org. din 1869.

Andreiu Siagun'a se pote numi ca primulu Archiepiscopu alu Ardélului si Metropolitanu alu celorlalte episcopii, in restaurata si constituita metropolia.

Elu au proiectatu Stat. org.; iera in proiectulu lui §. 139 dice despre alegerea Metropolitanulu: „Metropolitanulu se alege prin Episcopii sufragani si prin reprezentantii tuturoru eparchieloru sufragane, cari se alegu din partea clerulu cu un'a, si din partea poporulu cu doue tertialitati. . . iera actulu alegerei de Metropolitanu lu conduce celu mai betranu Episcopu. . .“

Prin acest'a au corespunsu proiectulu lui Siagun'a atatu canóneloru (Comp. drept. can. de Siagun'a §. 27 si 277) catu si praxei observate in biserica, si s'au statoritu form'a alegerei de Metropolitanu numai in principiu, caci totu in acelu § dice Siagun'a: „Dupa ce se va constitui pre deplinu Mitropolia, se va face repartiti'a acestoru reprezentanti dupa numerulu preotiei si alu poporulu din fia-care eparchia sufragana.“

In primulu congresu nat. bis. din 1868 s'au primitu (vedi §. 155—157 Stat. org.) acelea norme proiectate de Siagun'a in principiu cu acea modificare: ca Episcopii, numai candu voru fi alesi deputati, potu concra la alegere, si ca actulu alegerei Metropolitanulu, sa se conduca (nu prin Episcopulu celu mai betranu ei) prin unu comisariu esmisu din partea Consistoriulu metropolitanu. Congresulu inse s'au lasatu si in determinarea repartitiei indigitate de Siagun'a pentru viitoriu, statorindu numerulu deputatiloru din archidiececa cu 60 si a celorlalte diecese sufragane iera cu 60, adeca perfecta paritate.

Voiu vorbi despre cele dintaiu modificari atingetoria de Eppi si de comisariulu congresuale, in altu locu; — si me marginescu aici a dice: ca prin statorita paritate de deputati, cari an a alege pre Archiepiscopulu Ardélului si totu odata Metropolitanulu romaniloru gr. or.

Archidiececa Ardélului an perdatu nu numai dreptulu, de a-si alege pre Archiepiscopulu seu, pre carele, fiindu elu celu dintaiu Episcopu alu natiunei, conformu canonulu apostolescu 34, toti cei-lalti Episcopi sufragani trebuie sa-lu reconósca de capu, adeca de Metropolitanulu tuturoru, — dara ea au perdatu si dreptulu, de a-si alege singura si esu pre Episcopulu seu, adeca capulu bisericeii ardelené gr. or., care dreptu lu posede fia-care eparchia sufragana.

Archidiececa a negresitu an suferitu acesta perdere pentru restaurarea metropoliei, unitatea bisericeii romane, si buna fratiésca intielegere.

Mai multa perdere inse nu au potutu suferi, nici ca a potutu oiaec-va pretinde mai multu, ca

adeca si acesta paritate sa se pota face ilusoria in detrimentulu archidiecesei. Pentru aceea in consonantia cu principiile aduse aici, congresulu din 1868 resp. Stat. org. asiá de strictu au precisatu paritatea membriloru congres. electoralu atatu obiectivi (in cifra) catu si subiectivi (in apartienerea deputatulu de diecese si archidiececa), statorindu: ca deca din diecesele sufragane seu din archidiececa s'aru areta mai multi membrii alesi, acesti'a se voru scote prin sorte afara, incatu nu mai pote incepa nici o dubietate despre aceea: ca chiaru candu s'aru potea afirmá, cumca vre-unu apartienatoriu de o diecesa sufragana aru potea fi alesu la congresulu electoralu in ceea-lalta diecesa sufragana, sub coventu, ca paritatea este prefipta intre diecesele sufragane de o parte si intre archidiececa de alta parte, — aceea inse despre archidiececa nici se pote dice nici este legalmente posibilu, caci altmintrea, adeca candu unu diecesanu s'aru alege deputatu in archidiececa, s'aru altera paritatea si archidiececa aru suferi mai multe jertfe, decatu au fostu ei posibilu a suferi.

Caci chiaru prin paritatea prefipta in §. 155. Stat. org. — cum amu doveditu — au adusu archidiececa mari jertfe, pentru scopuri subline.

Nu se indoiescu nimenea ca si diecesele sufragane suntu petrunse totu de atari scopuri frumoase, fatia de archidiececa. Si tocmai acum, la alegerea noua din 26 Aug. i se da ocaziune, a-si manifestá acesta fratiétate.

Romani ortodocsi din Austro-Ungaria in tote cele bisericesci suntu inca la inceputulu trebiloru. La inceputu au fostu candu s'au statoritu §. 155. Stat. org; la inceputu suntu adi, candu an a alege intai'a si data pre urmatoriulu marelui Metropolitanu Andreiu.

Inceputulu trebuie sa fia bonu, si pentru bun'a intielegere, fia-care parte constitutiva a metropoliei trebuie se conceda celei-lalte ce este drepta si justu.

De aceea trebuie sa ia mai departe in consideratiune ori ce deputatu, ca Andreiu Bar. de Siagun'a au fostu restauratoriulu unitatiiei bisericesci dela an. 1868 fiindu elu Metropolitanu acelei'a; si de atunci incoace, au fostu prea scurtu tempulu ca sa se pota metropolia constitui pre deplinu (cu tote cele necesarie), cum prea bine au preveditu acelu mare Archiereu in § 139 alu proiectulu seu. De alta parte inse Andreiu Siagun'a, ca Episcopu si resp. Archiepiscopu alu Ardélului inca dela 1847 au locratu pentru inaintarea si bunastarea Archidiecesei, si toti sciu, catu au castigatu elu prin concrauti'a si jertfele credinciosiloru sei fi sufletesci pentru biserica archidiecestana si scaunulu archiepiscopescu.

Precom au venitu Siagun'a la 1846 in scaunulu eppescu alu archidiecesei, unde mai nu avea sa-si plece capulu; asiá aru veni adi Metropolitanulu romaniloru ortodocsi in loculu resiedintiei sele, deca nu l'aru intemina si primi archidiececa ca pre Episcopulu si Archiepiscopulu seu, si nu l'aru sustiené din midilócele ei (de-si nu prea mari) castigatu cu multe lapte si jertfe, aducendu unu sacrificiu pentru intréga metropolia.

Deci din tote acestea si alte asemenea considerante, deca archidiececa aru face acea justa si ecuitabila cerere: ca astadi sa se aléga din sinulu ei urmatoriulu Archipastoriulu Andreiu: ore-cine dintre diecesani aru poté, seu cine dintre archidiecestani aru cutedia a combate acesta dorintia?!

Cine aru potea obiectá, cumca intre dignitarii clericali ai archidiecesei (caci nu se mai pote dubita, ca alesi potu fi numai acei'a dupa canóne) nu s'aru afia persóne apte spre acestu postu?

Deca amu venitu la persón'a alegenda, apoi fia-mi iertatu a-mi dá urmatoarea parere: Nimenea sa nu lase din vedere, nici pre unu minutu, isto-

rienu reinvierei și înaintării bisericii gr. or. din Ung. și Ardeu, carele se reprezintă prin numele lui Andreiu Siagun'a. Acestu barbatu mare, pâna au ajunsu la scopu, s'au luptatu multu cu totu felulu de inimi.

Este prea naturalmente a dice, ca numai amicul lui Siagun'a, și alu lucrârilor și faptelor sele, și numai acelu amicu, carele de multi ani l'au insocitu și spriginu în tôte lucrările sele, și că locutiitoriu în administrarea trebilor archidiecesei, în deosebi, va putea dá sigurantia, cumca ceea ce au ziditu Siagun'a, nu se va strică, ci se va continuá ierási după ideile și tactic'a cea inteléptă a lui Siagun'a; căci numai în acél'a ce l'amu invetiatu și instruat eu, și carele m'au cunoscutu și priceputu și ascultat, voi putea cu sigurantia sa-mi ineredu continuarea opului meu pre viitoriu.

Déca atari directioni se voru urmá, nu va scapeta nimenea, și românii ortodocsi din Ungari'a și Ardeu voru putea fi fericiti a dice, ca suntu în consecinția continuă în cursulu trebilor bisericesci.

Unu român ortodocsu archidieceanu din tíera straina.

Opera de fericire a dlui Babesiu.

Din protopresviteratul Târnavei de jos.

Dupa cum se vede dlui Babesiu nu glumesc. Si-a pus în gându seriosu se fericésca d-sea pre „netrebnici de români“, pre „pui de vipera“, pre acestu poporu „corupt și immoral“, dupa cum a binevoitu a ne caracterisá dlui Babesiu, în cafenél'u a nátiunála din Pest'a. El dara cum voiesce dlui Babesiu sa ne fericésca? Ascultati. Mai întâiu de tôte va sa ne arunce în spinare unu Archiepiscopu și Metropolitu, — dupa chipulu și asemenarea sea. Iéra dupa ce tendinția acést'a 'si va vedé-o realizata, adeca dupa ce va avé Archieppu și Metropolitu dupa placulu d-sele, care sa jóce dupa cum i va cantá d-sea, — apoi se va apuca cu cunoscut'a-i energia, și cu invapaiatulu seu zelu nátiunálu și bisericescu, și va stânge viét'a „Telegrafulu“. Asiá se cuvine. Are dreptate bietulu omu, căci „Telegrafulu“ aru trebui sa scie celu putienu atát'a ca: Babesiu este patriarchu, și cá atare i se cuvine cinste și marire, ba inea și mataii și inchnacuni. El bine déca „Telegrafulu“ le scie tôte acestea, și totusi nu se „slobóde“, la metanii și inchnacuni, — atunci sa vorbim numai ce e dreptu, dara dlui Babesiu în calitatea sea de patriarchu „ecumenicescu“ are dreptulu și poterea de a „castrisi și escumunicá“ — pre „Telegrafulu“, — și acést'a cu atát'a mai veroscu ca: renitentulu „Telegrafu“ este remasitia de a repausatulu Metropolitu, — care (fia vorb'a între noi) inea nu pré crestá pre patriarchulu dela „Hodonu“, — și nu punca chiaru nici unu pretiu, și nici o valóre pre palavrele, — pardonu! voiámu sa dicemu pre vorbele dlui Babesiu. Destulu ca dupa mórtea „Telegrafulu“ — dlui Babesiu 'si va continuá oper'a de fericire totu dupa calapodulu acést'a, — adeca va „stinge viét'a“ la toti acei „nemernici“, cari nu se voru trantí la pamentu, cându voru vedé pre „fiulu poporulu“ venindu în chipu de patriarchu.

Amu dísu ca dlui Babesiu 'si va începe oper'a de fericire, — și amu gresitu fórté, — căci aru fi trebuitu sa dicemu ca si-a început'o déjà. „Albin'a“, — cetáti-o seriosu, — mai întrebati de unii și de alții si o sa ve convingeti. Apoi ve mai întórceti pre la consistoriulu metropolitánu, — întrebati de cei ce au fostu de fatia, — și acesti'a de securu o sa ve spona cáta truda, și cáta ostenéla si-a datu bietulu omu cá sa „inferedie sacr'a memoria a marelui Metropolitu Andreiu“ — sub motivu ca acestu celebru Metropolitu — a toleratu abusulu și anomalía în biserică. Norocirea inse ca în consistoriulu metropolitánu, s'a aflatu unu venerabilu Archiepiscopu, care asemenea nu pricepe la „matanii“. Acestu venerabilu Archiepiscopu a cunoscutu iute, în carau tientesce oper'a de fericire a patriarchulu Babesiu, — și astfelu s'a „milostivitu“, și au adusu la ordine pre présántítulu patriarchu. Apoi se fi-ti vedintu superare, și chinu pre bietulu, ba și rusine, pentru ca d-sea în calitatea sea a remasu în balta cu oper'a de fericire de totu. Dara pentru aceea totu n'a desperatu, — dovédá trapedulu și strapatiulu d-sele. Multu a umblatu bietulu, și va mai umblá inea prin tíera, cá sa-si castige „slugi smerite“, cu ajutoriulu caror'a sa-si póta continuá

oper'a de fericire. Are resonu sermanulu, — căci oper'a d-sele este de minune marétiá, — tendințiile și planurile d-sele suntu colosale și piramidale de totu. Deci pentru realizarea acestor'a are lipsa, — și inea lipsa imperativa de ómeni, cari sa nu siovaiesca, sa stee oblu, — și la porunc'a stapánulu, se faca numai din capu. Apoi este generalmente cunoscutu ca cu cátu omulu este mai genialu, și cu cátu are tendinția mai marétiá, cu atát'a întempina greutáti și contrari mai mari. Inse dlui Babesiu ni-a spusu de o sutá de ori ca d-sea inea este genialu. Mai multu ne-a spusu ca este „providétiá“, și cá atare 'si va fi avendu si d-sea planurile și tendințiile sele nepenetrabile. Va fi, căci de nu aru fi nu s'aru povesti. Ne mirámu inse, și nu ne potemu mirá de ajunsu, ca pre lângá tôte asecurările sele — se afla totusi — o sumedia de pigmei cari în órb'a loru cutezantia, mergu asiá de departe încátu se încérea a paralisá — nobil'a tendinția și colosalulu planu de fericire a d. Babesiu. Ei dara déca aru fi nu mai atát'a haid'a de . . . totu aru fi ce aru fi, — inse acesti nefericiti pigmei — în nepreceperea loru — au imperinenti'a a se opune formalu, și cu perseverantia contr'a planulu de fericire a d. Babesiu. Ba ce e mai multu acesti pigmei — sustienu cu firmitate ca, déca românii și în specialu archidieceanu nu se voru uní prin strins'a solidaritate — atunci oper'a de fericire a d. Babesiu se — va realizá — fára dóra și póte, în detrimentulu bisericeii, și a sacrelor sele institutiuni. Apoi ne mai asigurá acesti pigmei ca: dumniáloru cunoscu de aprópe pre d. Babesiu, — cunoscu tendințiile și planurile d-sele, cunoscu naturelulu și faptele d-sele, cunoscu ambițiunea și erostratic'a activitate a d-sele. — în fine cunoscu intrigile d se se, — și togmai pentru ca le cunoscu și sciu tôte acestea — nefericiti pigmei striga în lumea largá: ca suntu ingrijati de resultatu, — suntu inspaimentati de ambițiunea d. Babesiu, — se infioréda de activitatea d-sele, li — se aduna „perulu maciucá“ cându cugeta la pericolósele urmári ce o sa — se nasca din intrigile d. Babesiu. Dupa tôte acestea cá „pupaza pre colacu“, mai adauga acesti pigmei, ca: dumniáloru suntu convinsi, sciu pozitivu, și la rendulu seu voru demústrá cu fapte incontestabile ca, d. Babesiu precum în tôte asiá și în grav'a cestione de alegere a Metropolitulu, este condusu numai, dara absolutu numai de patím'a, egoismulu și nefericiti'a sea ambițiune personala. Piéra tóta lumea. Topésca-se nátiunea — precum se topesce cér'a la caldur'a sórelu; nimicésca-se biseric'a cu institutiuni cu totu, — numai Babesiu se tráiesca, — ambițiunei sele sa i se satisfacá, — egoismulu d-sele se dombéscá, fia macaru și preste ruínele bisericeii și a nátiunei. Cu alte cuvinte, asigurá acesti pigmei, ca d. Babesiu si acum, cá si totu-dénn'a, voiesce a convinge și a demonstrá luméiá cumca d-sea este fac totulu în biserică. Ceea ce díce d-sea este și trebuitu sa — se privésca de sacre sanoti și absolutu nimenea n'are voia a i se opune. Nu, pentru ca românii suntu „neghiobi“ și cá atari, asculta de d-sea precum asculta sclavulu de stapánulu seu. Deci voi cei de susu — fi i cu atentiune fatia de Babesiu căci étalu unu micu „Pasia“ în metropolia ortodocsa din Transilvani'a Ungari'a și Banatu, — pre cându toti cei-a-lalti credinciosi din metropolia suntu de a se considerá de nesce „servitori umiliti“ — resoluti în ori care momentu a sarí în focu si apa la porunc'a stapánulu Babesiu.

Alu naibei ce suntu acesti pigmei cátu de minunatu mai cunoscu pre d. Babesiu, și cátu de profundu a sciutu strabate în intentiunile d-sele. Ne vine a crede ca au cetitu seriosu „Albin'a“ — și pare ca au fostu de fatia la tôte ocasiunile în caru d. Babesiu — 'si desvoltá programulu seu de procedere relativu la actulu de alegere a fitorítulu Metropolitu. Ei! dara pigmeii „naibei“ n'au încetatu aici. Nici vorba. Ei mergu mai incolo, — și mai recapituládu inea odata cele constatate mai susu — întreba pre românii diu archidiecea — dicendu-le: voiți voi se fiti toporisce la securea dlui Babesiu? voiți voi se primiti rolulu de mameluci și slugi umilite a d-sele? Déca dá, noi ne spalámu mâinile — și aruncámu tóta responsabilitatea faptulu asupr'a d-vóstre. Déca nu, atunci strángeti-vé la olalta, — consultative în spiritulu blandetiei și alu amorei, unitive în cugete, unitive în sentiente, — dovéditi luméi ca sunteti demni de viétia constitutionalá, și ca sciti conservá sacrele și nepreputiutele institutiuni ale bisericeii nóstre. Nu credeti — și nu ve lasati amagiti de fráselu demagogice ale „Albinei“ căci noi ve dechierámu în tóta sinceritatea sufletulu

nostru, și în deplina cunoscintia de cauza ca: Babesiu voiesce se ve puna „sul'a în cóste“, — voiesce se ve puna chiver'a unгурésca în capu. Vetí vedea. Noi inse credemu ca ne facemu datoriu'a cându dicemu: Totulu depinde dela d-vóstra. Nimicu dela strainu!

Sabiu 19/31 Augustu 1873.

Domnule redactoru! Vinu a te rogá sa binevoiesci a dá locu în colónele „Telegrafulu“ harthiei urmátórie, ce inea în 8/20 cug. amu primitu dela présánti'a sea parintele Episcopu alu Aradulu Procopiu Ivacicovicu. — Nr. 1105. pres.

P. P. amu primitu credintionalulu prin care sub datulu 3 Augustu alu Nr. 87 protop. ai binevoitu a me incunoscintia, cumca preotimea din cerculu I. electoralu alu archidiecesei m'au alesu sa fiu deputatu la congressulu nostru nátiunálu bis ricescu conchiamatu la Sabiu pre 26 Augustu a. e.

Acestu mandatu dela frati mei în Christosu me onoréda fórté și primindu-lu nu potu lasá privilegiulu sa tréca fára a le descoperi recunoscintia mea, și promissiunea, ca pentru binele bisericeii nóstre, nu voi încetá dela lucru pre cátu tempu bunulu Ddiu se va milostivi a permite și ajudá modestelor mele poteri. Dara de alta parte, privindu la problem'a congressulu ce vine, sentiescu multu, ce grea este sarcin'a mandatulu cu care m'ati onoratu!

Congressulu va fi chiamatu sa aléga urmatoriu marelui Archiepiscopu și Metropolitu Andreiu Baronu de Siagun'a.

Dara este cu greu a gasi unu urmatoriu demnu celu'a, carele prin faptele sele au întrecutu pre multi antecesori ai sei. —

De aceea díce cumca e grea sarcin'a a fi acum mandataru la congressu și de aceea ve rogu, sa nu me uitati în rugaciunile vóstre cátra Domnulu, cá sa me lumineze se potu dá votulu meu, votulu vóstru, asiá cum va fi mai bine pentru sánt'a biserică și pentru nátiunea nóstra.

Rugádu pre Domnulu sa ve aiba în dragostea sea și dandu-ve binecúventarea archierésca, remánu Aradu 6 Augustu 1873.

voitoriu de bine.

Procopiu Ivacicovicu m/p.

Episcopulu Aradulu

Harthi'a acést'a au fostu adresata subscrisulu; — pentru cuprinsulu și spiritulu ei, și pentru sciinti'a congressulu alegatoriu, m'amu aflatu datoriu a o aduce la cunoscintia publica.

I. Hanni'a,
protop.

Domnule redactoru! Ve marturisescu sincerú — ca nu întielegu reserv'a ce o manifestati fatia cu Babesiu. Togmai amú cetitu în „Telegrafu“ ca a-li tacutu în interesulu pácei și a armoniei. Fórté frumosu. Ei! dara atunci aru fi trebuitu sa taca si Babesiu. Inse elu nu numai n'a tacutu, ci din contra a facutu și face méreu la intrigi. Trebuie impedecatu cu ori ce pretiu. Acést'a se póte face fórté usioru, căci precátu e de mare în gura, pre atát'a e de fricosu. Cu alte cuvinte e voinicosu, dara fricosu. Suntu déjà dóue díle de cându amu primitu o epistola dela unu pré stimatu amicu din Aradu. Me-amu inspaimentatu de ceea ce mi s'a scrisu. Mi se spune ca Babesiu lucrá díu'a si nóptea în favorulu p. archimandritu Romanu (?) dela Aradu — respective dela Orade'a. Pentru a-jungerea acestui scopu, Babesiu nu crútiá nici o ostenéla. Mi se spune ca se „lauda în gura mare“ ca nu numai Aradani și o parte diu Caransebesieni, — dara chiaru și pre o parte considerabila dintre archidieceanu aru fi recrutatu în partesi. Si eu suntu fórté aplicatu a crede. În credinti'a acést'a me întaresce între alte și procedur'a lui Popescu, Hanni'a et comp. Ei! bine sub astfelu de impregiurári, eu unulu nici-decum nu potu aprobá reserv'a d-vóstre. Din contra credu ca este imperativu de lipsa cá se demascámu tendințiile — paseriloru nopturne

Despre situatiunea presentata în Franci'a scrie cunoscutulu academicu și ablegatu Littree în „Phare de la Loire“ urmátórele:

(Fine.)

Standardulu celu albu e, dupa ce se alipira principiul de Orleanu de densulu, tare în camera, în tíera inse fórté slabu. Autoritatea și partisanii loru numai a scadiatu în tíera. În anulu 1815 ei erau mai putieni sub decursulu celoru 100 díle, cá în tempulu resbelor teribile a vendeiloru; mai pu-

tieni la 1832 pe timpul expediției ducesei de Berry, că în a. 1815, mai puțin în fine în anii 1848 și 1870, cându nice nu se potura aretă cu flamura lor. Déca intrigele lor cele cu degete înti (câci care altu nume s'aru poté dá unei partide, carea refusédia a consultá vointi'a natiunii?) aru reportá victori'a în camera, atunci se va dice îndata, ca e o întreprindere periculósa, a smulge standardulu tricoloru dela armata, dela orasiile nóstre republicane, dela populatiunea nóstra tierana, la care elu e simbolulu eliberării de nobili și de preoti, câtu și pentru provincie, care voru scarsi de mania cându li se va rapí acestu standardu.

Si asiá vedemu dara, ca în camera suntemu slabi, în tíera inse tari. Déca vomu cunósce cu acuratétiá situatiunea nóstra, si vomu cercetá tere-nulu nostru, atunci regul'a tientei nóstre resulta de sine. A desceptá tóte simpatiele pentru standardulu tricoloru si tóta ora contr'a standardulu albu, dóue simpatie a celoru mai contarie doctrine din lume, acest'a sa fia pretotindenea problem'a nóstra pe timpul ferieloru, pentru cá sa potemu o-pune o opiniune publica tare majoritátiloru clericali, care espunu tíer'a tuturoru sguoiriloru schimbációse. Midilócele nóstre de resistintia suntu mari, chiaru și în camera, pentru ca mari suntu și greutátile, ce se punu contrariiloru nostri în cale. Sa vedemu numai ca ei au de a esecutá unu siru de mesuri. Ei vréu se lapede standardulu tricoloru și sa accepte pre celu albu, sa restaureze monarchi'a de dreptulu divino, sa accepte dela regele o carte octroata, cu unu cuventu sa se supuna legitimismulu și clericalismulu fára nici o conditiune. Totu punctulu singurateu provóca cele mai aprige furtune și ne ofere posibilitatea, de a le combate pre tóte, spre a face sa cada planulu întregu.

Unii 'si mai aducu aminte si istori'a ne spune, cáta indignatiune a produsu regimulu celu vechiu la reaparerea sea în anul 1814, cum departá cu o loviturá simpatiele pentru restauratiune. Déjá acest'a erá o naluca si poté-va acésta naluca influintiá acum dupa 60 ani, cându ideile moderne s'a înlocuitu în societatea întregá. Suveranitatea poporulu, libertatea politica, statu neconfessiunalo, doctrine filosofice și sociale, care nu cunoscú altu verdictu decâtu sciinti'a, carea aduce la valóre numai argumentulu cá autoritate si carea nu se interesédia de testulu legendelor, în fine clasele lucratorilor, cari 'si iau inesi interesele lor în mána si le apera cu cuventulu si fapt'a, cu fapt'a prin societáti si suspéndarea lucrulu. Unde va aflá între tóte aceste regimulu celu vechiu unu locu. Elu va innotá de a-supr'a cá o spuma, pre carea cea mai lina suflare o nimicesce. —

Ultraistii restauratiunii celei nóue ne dícu, ca ei o voru duce în deplinire, fia chiaru si numai cu majoritate de unu votu. Acést'a e putienu. Grandiósa va fi acésta restauratiune, cându va avé de a se luptá acum, cându e de o suta de ori mai slaba cá cea dintáiu, cu o opusitiune neimpacata. Liberali, republicani, socialisti, bonapartisti, câti inimici de odata! Si bne sa însemnámu, ca precându republic'a, carea iubesce ordinea si adevérulu, 'si deschide bratiile sele pentru acest'a, vina de ori unde, restauratiunea cea nóua imbratisédia numai pre complicitii sylabusulu si pre acest'a, carii adora blastemulu capulu supremu alu bisericiei catolice asupr'a principiiloru dela 1789 si asupr'a dreptulu non.

O voce, majoritatea în camera si minoritatea în tíera? Si acest'i'a voru sa fia barbati, ei, care se încredu în atari combinatiuni volnice si nu cugeta nice la trecutu nice la viitoriu, nice la forti'a lucruriloru insusi! În tóte crisele nóstre trebuie sa constatámu cu dorere viua si cu o pudóre profunda, ca în Franci'a clasele superioare deadreptulu suntu necapaci si nedemne, a luá frenel miscáriloru sociale în máni. Pre cându în Angli'a clasele superioare cu totulu de o alta potere nu se radima singuru pe prejudiciile lor, ci se supunu cu prudintia si onóre necesitátiloru sociali, pre atunci ale nóstre pretindu cu usuritate de m'nte îndalínata numai unu votu majoritate în camera, pentru de a delaturá vointi'a generale si tóte instinctele tieriei. Unicul ce au conservatu conservativii nostri, e numai sumeti'a lor.

Eu nu vréu (si acést'a mi se va concede) sa me ocupu cu faimel cele obscure, dupa care contele Chambord are sa lapede standardulu albu si sa accepte pre celu tricoloru, sa primésca dela adunarea natiunale o certa si sa se faca din legitimistu unu rege constitutiunalo. Elu totu-déun'a sinceru si resolutu a respinsu dela sine o complanare falsa

si în acésta privintia declaratiuniló selo au remasu totu acele. Déca aceste voru sa se schimbe, ce încredere póte oferí tiente'a sea cea nóua? Inim'a sea — cine aru poté atunci comptá pre acést'a — e cu totulu la standardulu celu albu. Impregiurimea sea intima va fi totu-déun'a legitimista si clericala.

Legitimistii voru agitá contr'a republicei, popii sei voru interpretá promissiuinea sea si ii voru usurá consciinti'a. Asiá a ruptu mosiulu seu Carolu X., care nu fu unu barbatu mai slabu cá elu, cart'a, a urditu resbelulu civilu si fu iéra alongatu din Franci'a. Chambord nu se va compromite cu contradiceri, cari suntu asiá de periculóse. Declaratiunile sele voru remané nestramutabile, pentru ca elu le a pusu sub autoritatea capulu supremu alu bisericiei catolice. Pap'a blastema „scandalele dreptulu non“ si-si pune încrederea în monarchi'a legitimista, în dreptulu divinu, în restauratiune, în regele nostru celu vechiu. Templári aceste, cari, dupa cum cugeta densulu, voru redá doctrineloru catolice si regimulu teologicu intrég'a potere a timpuriloru trecute. Pap'a e unu vadé siguru alu regelui.

Domnule redactoru! Omulu celu mai slabu si mai fricosu, se lauda mai multu. Ast'a sta!

Asiá facu unii dni, ce compunu „clia“ din Sabiu, cându se lauda în „Albin'a“ ca au reesitu cu candidatii lorú dnii Dr. Racciu si Visarionu Romanu în cerculu I si II adeca, în protopopiatele gubernate de dlu Ioanu Hanni'a, Ioanu Popescu si satelituloru Ioanu Drocú. Ba inca voiescu acei clicani a face casna consistoriulu, ca candidatii lui Dr. Borei'a si Maccimu au picatu. Asiá este! dara nu vedu acei dni, cum s'au demascatu ei — dovéda „Tel. Rom.“ nr. 66. — cá unu formolu comitetu de agitatiuni, care au esmisu în tóte pártile archidiecesei cercularie litografate, subscribe chiaru si de cei doi esiti alesi în cerc. I si II, inbiinduse pre ei, si impunendu pre unii si alii de ai lorú cá deputati!

Unde au ei vre-o scire séu dovéda — afara de imaginatiunile lorú — cumca Consistoriulu archid. aru fi recomandatu séu impusu cui-va vre-unu deputatu.

Deci déca au reesitu acei dni în cerc. I si II apoi negresitu este meritulu suduriloru lorú si a compagnistiloru lorú, cáci consistoriulu nu s'au dejosit a intrigá cu nimie'a în contr'a lorú.

Dara se va mirá cine-va ca cum de au esitu acei dni în cerc. I si II, pentru ca în tóte celealte cercuri archid. (póte afara de unulu), au picatu toti candidatii propusi prin famosel cercularie, infruntandu-se încercáriloru neobosite, prin liber'a voia si consciinti'a curata a alegatoriloru archidieceساني.

Nu este mirare! unde au reesitu unu deputatu clericalu, din alta archidieceasa (pre cari noi 'lu stimámu, dara ei prin asta alegere l'au esposu la debateri neplacute), au trebuit sa reiasé si cei 2 mireni propusi cerculariter, si adeca nu pentru cerculariu, ci din alte cause. Susu numita „treime“ protopopésca, necrediendo în poterea cerculariulu lorú, în aceste 2 cercuri, parte au luat'o pre sate spre a propovedú pre alegatorii lorú, parte — si acést'a în deosebi — au instruat si au infricosiatu pre preotii sateloru, cá sa lucre pentru Romanu si Racuciu.

O! câti preoti nu au spus'o acést'a, si o voru mai spune. Ba în comun'a Sadu d. e., de unde este nascutu dlu Hanni'a, vediendo nevoi'a satelitii clicei, s'au radicatu din partea nemuriloru dlui Hanni'a în contr'a Dr. Borei'a (pre care comun'a, cá advocatulu comunei au pusu încrederea) atari inviniri: ca acest'a vrea sa faca plata la preoti în congressulu viitoriu, si asiá s'au sedusu o parte de au datu voturile dlui Romanu, pre carele 'lu proclamase de unu omu, carele va dá dela „Albin'a“ bani imprumutu la ómeni, déca 'lu voru alege, altcum nu! Multe de acestea s'au intemplat. Si cu tóte acestea inca poteau reesi de deputati dlu Borei'a în cerc. II din caus'a popularitátiel sele, cá advocatulu celoru mai multe comune aci si partatorulu acelu procesu giganticu alu romániloru din scaun. Talmacin-Saliste, contr'a natiunii sasesci, iéra dlu Maccimu în cerc. I, cá judecatoriu regiu în Saliste, stimatu si prevediutu cu tóte încrederea în cerculu seu; — déca nu se faceau si altele, din partea comisariiloru electorali ai acestoru cercuri adeca dlu Bolog'a si Elia Macelariu. Esta numai unele:

În cerculu alu doilea au fostu totu-déun'a lo-

culu de scrutiniu pentru alegerile la c o n g r e s e, opidulu Resinari; si în sensulu cerculariiloru consistoriiloru, totu poporulu trebú sa créda, asiá si de asta data. Inse ce se vedé? La díra scrutiniulu — cum si cum nu! avisati! — barbati de încredere mai a tatororu comuneloru, cari au tóta pluralitatea voturiloru dlui Romanu, s'au affatu la Sabiu la scrutinsre, pána cându cei de unde s'au datu tóte voturile lui Borei'a, cantau în zádaru la Resinari, dupa colegiulu scrutiniulu, pána la indignatiune, chiaru dlu comisariu stá la gânduri — si erá gal'a a alergá la Resinari; dara póte ca nu potea doce totu colegiulu adunatu la Sabiu în caruti'a sea.

Asá s'au facutu scrutinierea în Sabiu, la carea au reesitu dlu Romanu. Ba în comun'a Mohu carea intréga au votatu pentru aperatorulu ei Dr. Borei'a, dupa ce preotulu de acolo Ioanu Branea au vedíutu acésta minune, si cu candidatul Romanu, poruncitu dela dlu protopopu nu au potutu reesi, au fostu mai siretu; cáci au mintitu si au sedusu pre barbati de încredere ai acestei comune, pre Nicolau Iancu si Ioanu Popu, cumca scrutinierea nu se va tien la 12 Aug., ci dupa porunca inalta dela Sabiu, la 19 Aug. c. v., si asiá au remasu protocolulu lorú si voturile zádarnice.

Asiá s'au practisatu la scrutiniulu din Saliste, unde dlu comisariu, la comunele, ce au sositu acolo pre la 11—12 óre, nu le-au mai primitu protocótele, declarandu-le de întârdiate (asiá comun'a Căcov'a, Tălisc'a etc.) cari tóte au datu voturile dlui Maccimu.

Unde este óre prescisu, cumca dlu comisariu la díra scrutiniulu numai pána la 10 séu 11 (a la Tagsatzung) se astepte? Credu ca tóta díra prefipta, este díra scrutiniulu!

Ce se mai însirámu alte intemplári, din acestea dóue cercuri, de cari destole mai avem, si cari au indignatu pre poporu. Lasámu congressulu a deliberá la verificári, si sa ne îndestálimu a dice, spre laud'a dloru laudatori în „Albin'a“ si a treimeí protopopesci, ca asiá s'au scosu candidatii lorú din urna!

Una poporénu din embe tractele.

No crichiu în 18 Aug. 1873.

Onorate Domnule redactoru! De-si nu mi-a placutu în víeti'a mea a me sfadi cu cine-va tienne-du-me totu-déun'a de parerea: mai bine a fi facetoriu de pace, si sustienatoriu de aceea, — cu atáta mai vertosu a esi în publicu prin diurnale ce încercári de a dejosi persóne pentru poita de isbanda invidiósa: — totusi, vedíendu ca alii neodichniti numai incapu de mine nici decum, ci în largolu lúmei, dóra pre la tóte usile diurnalitice alérga cercându cá prin acelea sa me îngrésca înainte publiculu în feliurile espressiuni invidióse purcedátorie din inimi rele, care în continu versându-si veninulu fára incetare, cérca a lati în tractulu nostru celu atáta de pacíficu o discordia neimpacavera, vinnu, pre lánge tóta neplacerea, a ve rogá cá se dati locu si putieneloru mele renduri în pretiutulu diurnalu „Telegrafulu Romanu“ ce redigiati. —

Corespondintiele ne odichnitu, carele apare acum de nou în fóra „Albin'a“ Nr. 59, 60, si 61, odata ese în publicu din Cincu-mare, alta-data din Agnit'a, si se ivesce cându în „Telegrafu“ cându în „Gazeta Transilvaniei“ si cându în „Albin'a“ si apoi mai scie Díciu unde, párendu-i-se ca în chipulu acest'a va infectá pre tóta lumea sa créda minciuniloru lui, cá asiá se-si ajunga scopulu de a dejosi si despretiui persóne înainte publicitátiel. —

Elu inse nu numai asupr'a mea 'si vérsa veninulu ci si asupr'a întregulu consistoriu archidieceसानु, iéra cu deosebire asupr'a veneratulu domnu Archimandritu si Vicariu archiepiscopescu ca cum dómne! nime nu mai este asiá de cu mare întielepitiune si cu atáta sciintiá cá densulu. — Eu inse nu cercu prin acést'a a aperá corporatiuni si persóne atáta de inalte, fiindu multu pré debile de o asiá chiamare, si crediendu ca atari corporatiuni si persóne inalte i voru sci respunde dlui la tempuri bine venite cá si ori cându alta-data, cá asiá precum e obiciunutu sa-si póta densulu retrago cuventulu. — Amu numai atáta se-si spunu corespondintelui reutaciosu, ca domnulu Archimandritu si Vicariu archiepiscopescu în tempu de 14 ani cátu au administratu acestu tractu, a sustienutu o discipliná si concordia esemplaria, asiá, cátu la despartirea-i de tractu au remasu toti cu ochii plini de lacrimi, si sub administrati'a densulu s'au claditu în tractu

biserici și școli, și s'au creat fonduri după ce s'au putut, mergându-totă bine față cu alte tractate de clasă și stăruind întru noi, ca Domnul redactor! prin nimic'ă nu potem înainta așa bine, că prin susținerea disciplinei și a ordinei bune în poporul nostru. Apoi de cându a predat Ilustrata sea administrati'ă protopopiatului și până astăzi sunt de întregu publicu cunoscute importantele sele activități. — De alta parte știm, în fața disciplinei și ordinei bune nu putem face nici o înaintare cu folos, ci numai stricaciune precum în Cincu de unde esu condamnările articole asupra astora felii de persoane care voru a menține ordinea bună. —

Lăsându aceste pre mai târziu, me întorc la person'ă mea cea mai neînsemnată, de care corespondințele reuțioase se împedea multo, atacându-o cu multe minciuni și i spunu dlui, că nu aflu necesariu a-i face istoricul biografiei și a conduitei mele în semn de respingere a tuturor nerusinatelelor lui scornituri nefundate — de ore-ce acestea se afla mai de multu cunoscute pre deplin la locurile competente, și apoi corespondințele reuțioase pre cându amu facutu eu studiile pôte încă a păditu purceii parintiloru. Dealtmintea se știe ca nu teori'ă singura face pre omu, ci praes'ă lu înaltia și i da garant'ă chemării sele, — de acest'ă i o spunu fără de șială, căci amu încă consoti de asemenea oficiu purtatori mai multu, ci va trebui a se osteni corespondințele reuțioase multo până i-a depune pre totu că pre mine, de care se nu-si uite, că eu dela putine sunt alesu de sinodulu pșescu și nu d. numitu. —

Cătu pentru activitatea mea de administratoru, afara de alte i aduc aminte că sa știe și corespondințele de pre tempu în care se află studiul jureloru în Sabiu, cu ce placere 'mi scriă multiamindu-mi pentru banii cari îi trimitea rendu, și de vorbirile ce le ținemu poporului prin comune pentru alu plecă sa contribuă pre sém'ă densului, că se nu iee lumea în capu, trecendu Carpații de lipsa după cum 'mi scriea. —

Respingu deci dela mine aceea ce dice densulu ca a-si fi bagatu mână afundu în punga și a-si fi tractatu la mese întinse în Agn't'a pentru a fi alesu de administratoru, respingu ca me a-si fi laudatu în publicu ca până va trăi dlu archimadritu nu amu se me temu de nimic'ă, — asemenea respingu ca amu partenitu séu parțenescu pre preotulu Ignatiu Mândocă, că pre nisce expresiuni malițioase și neadeveruri cu cörne, care potu esi numai dintr'o inimă rea precum este a corespondințelului, respingu în fine și aceea, ca amu denunțiatu pre comitetu, care templare până a o descrie cum au fostu, se vedem ce lucruri de bucuria ne-a făcutu corespondințele reuțioase de cându se afla în Cincu carele se lauda în publicu cu administratiune exemplaria? (Va urmă)

Fagarasiu in 30 Augustu 1873.

„Tu cave defendas, quamvis mordeberis dictis,
„Causa patrocinio non bona peior erit“.
Ovid. trist. lib. primus.

Domnule redactoru! Venindu-mi la mână Nr. 61 alu pretitului diariu „Albin'ă“ amu cetitu cu mirare o corespondință din Fagarasiu subscrisă de „unu român ingritu“! Cu multa mirare, dice, o amu cetitu, pentru ca amu veditu din aceea, cum se arunca pe nedreptu asupra unoru ómeni onesti cu multa profusiune epitețe necuviincioase de nemodestia: corumpetori, nemorali, și obraznici; pentru ca unu teneru fără esperintia aru fire cutezatu a pasi că candidatu de dep. în alu III cercu electorale clericale, — și încă față de unu barbatu be-trânu plinu de esperintia și de merite. Iera Petrascu, dice acelu corespondinte, aru fi înșpăimentatu lumea și pre preotii alegatori; ca aru fi fostu elu unu aginte, care cu midilóce nemorale aru fi colucratu pentru alegerea acelu disu teneru, prin care s'aru fi pus sementi'ă coruptiunei în poporulu dela Fagarasiu. Mai departe implorându corespondințele pre tenerulu bisericescu genulu — marelui Metropolitu Andreiu Siagan'u de a audi aceste abuzuri, ajunge în fine „românulu celu ingritu“ la adeca: ca dumnilui aru vré nice mai multo nice mai putienu — de cătu că alesu deputatu la Fagarasiu în cerculu clericale sa nu se verifice!

Abiá potému sa credu vre-o data, Dle redactoru! că voi fi silitu sa aperu adeverulu constatatu în fati'ă unu colegiu electorale compusu totu

din preoti, cari, credu, ca au lucratu după convin-gerea proprie. În interesulu adeverulu dara, că nu cum-va prin corespondințe ascunse sub velulu anonimității sa fia publiculu îndosu în eróre asupra celorlu petrecute la noi cu ocasiunea alegerei deputatului clericali, voiu sa spunu lucrulu, cum a fostu; pentru ca asupra costionei sa se faca lumina.

În di'ă alegerei me dusei și eu, că ori-care român alesu, la sânt'ă biserică curiosu, ca cine va esi deputatu clericale; pentru că mirénu nu avému votu în acestu colegiu eclesiasticu. În curtea bisericeii în localulu criptu se aflán totu preoti dela Branu, pentru ca cei din protopresbiteriatulu nostru unii erau în casa la protopresbiterulu nostru, alții trimisi de densulu spre ai castigá aderinti pentru deputatiunea sea! Eu că cunoscutu dau în vorba cu susamintitii parinti dela Branu despre alegere și despre candidati întrebându-i ca pre cine voru sa aléga? Mi-au respunsu cu totii, ca voru sa aléga de deputatu pre Dr. Ilariu Puscariu profesorele seminariale din Sabiu. Mi-au mai spusu densii, ca și parintele protopresbiteru Petru Popescu încă vré sa fia alesu, dara ca nu va esi, ca dloru voru votá totu-déun'ă pentru barbatulu celu mai harnicu și mai invetiatu! La acestea eu amu respunsu, ca și eu, cându a-si face parte din acestu colegiu, séu din ori-care altulu, totu-déun'ă a-si votá cu sciinti'ă; căci a votá cu ne-sciinti'ă însemnéza a țiené cu întunereculu, care aduce, după sine numai mörtea! Apoi ne-amu despartitu unu de alții; căci veniseru comisariulu consistoriale parintele protopresbiteru Ioanu Melianu sa deschida adunarea în biserică. Aici după constituirea biroului s'a cerutu și s'a decisu că alegerea sa se faca cu voturi secrete. Viedint'ă s'a suspinsu pre ½ óra. (Va urmă)

Varietăți.

* * Teatru românesc.

Bravulu nostru artistu român I. D. Ionescu și comp. au sositu aci în Sabiu, și va dá în unire cu Societatea germană, dirigiata de Dn'ă Mathes Rökkel în Teatruulu orasulu 3 reprezentatiuni. Prim'ă reprezentatiune va avea locu Joi în 4 Septembrie c. n. a doua va fi Sâmbeta și a 3-a Dumineca la 7 Sept. c. n.

În fia-care séra va fi o programa nouă.

Invitámu dara tota inteligenti'ă din locu și din giuru a participá la aceste reprezentatiuni.

* * Poporatiunea pământului. Locuitorii suprafeței pământului, până acum cunoscutu, numera întru miliardu trei sute de milioane; acesti'ă vorbescu 3000 de limbe, se tienu de 100 religii și se împartu în 3 rase diferite: caucasica, mongolica și etiopica.

Concursu.

La școl'ă româna poporală gr. or. din Torchisio în protopopiatulu 1-iu alu Brasiiovului sa escria pentru ocuparea unu postu invetiatorescu concursu cu terminu până la 20 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

Salariu anuale de 350 fl. v. a.

Competitorii la acestu postu au a-si trimite suplicile lor instruite în sensulu „Statutulu Organicu“ și adresate pré onoratulu domnu protopopu Iosifu Baracu.

Turchisio 17 Augustu 1873.

Comitetulu parochiale.

Ioane Odoru,

(1—3)

Parochu cá presiedinte.

Concursu.

Statiunea de invetiatoriu la școl'ă populară gr. res. din Turnisioru lângă Sabiu, împreunata cu unu salariu anuale de 142 fl. 50 xr. v. a. 3 stângini de lemne de focu din care se încăldiescu și școl'ă și cuartiriul naturalu în edificiulu școléi, au devenitu vacanta.

Deci spre ocuparea acelei'ă se deschide concursu până în 15 Sept. a. c.

Doritorii dela cari se cere că sa fia cantareti și tipicari, concoursele bine instruite, sa le adreseze la subscrisulu.

Sabiu 16 Augustu 1873.

I. Hanni'a,

(2—3)

protop.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu la școl'ă gr. res. din comuna Galesiu scaunulu Salistei, împreunatu cu unu salariu anuale de 200 fl. v. a. în bani, unu stangiu de lemne de focu și cuartiriul naturalu în edificiulu școléi, se deschide concursu până în 31 Augustu a. c. —

Competitorii, concoursele lor instruite după prescrierea „Statutulu Organicu“, sa le adreseze la comitetulu subscrisu: pr. Salisce.

Galesiu 11/23 Augustu 1873.

Comitetulu parochiale în contielegere cu p. protopresbiteru.

(2—3)

57/873.

Insciintiare.

Cei-ce dorescu a-si procurá portretulu fundaturului Gojdu litografatu pre hârthie alba pretiulu 1 fl. iera pre hârthie China 1 fl. 50 xr. sa se adreseze cu asignatiune postale dedreptulu către „Administratiunea fundatiunei lui Gojdu“ (Budapest Városházter 8. sz.). Colectorii voru primi la 10 esemplare unulu gratuitu.

Bud'ă-Pest'ă 6 Aug. 1873.

Pentru reprezentanti'ă fund. lui Gojdu:

Georgiu Mocioni,

Cav. de Puscariu,

(3—3)

notariu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de parochu în vacanta parochia Stoiceni de clasă a III în protopresbiteriatulu Solnocului alu II, se decide prin acest'ă concursu în întielesulu înaltei ordinationi Consistoriale din 26 Iulie nr. 721 1873 până la 14 Septembrie a. c. în-carea di se va face și alegerea de parochu

Emolumentele sunt:

1. Dela 80 familii câte 2 ferdele mari de cucuruș nesfarmitu, și 1 di de lucru cu palmele.

2. Usulfraclulu cimenterului.

3. Stol'ă îndatinată.

Doritori de ocupá acest'ă statiune au a-substerne concoursele lor subscrisulu instruite în sensulu Statutulu Organicu și a regulamentulu adusu de sinodulu archidieceșanu din acestu anu, până la terminulu susu atinsu.

Cupsieni în 8 Augustu 1873.

În contielegere cu comitetulu parochialu

Samuilu Cupsi'a

Prot. gr. or.

(3—3)

Concursu.

La școl'ă româna poporală gr. or. din Purcarenii în protopopiatulu 1-iu alu Brasiiovului, fiindu de lipsa și alu 2-lea invetiatoriu se escrie pentru ocuparea acestu postu invetiatorescu concursu cu terminu până la 20 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

Salariulu anuale de 200 fl. v. a.

Competitorii la acestu postu au a-si trimite suplicile lor instruite în sensulu Statutulu Organicu și adresate Pré Onoratulu Domnu Protopopu Iosifu Baracu în Brasiiovu.

Purcarenii în 10 Augustu 1873.

Comitetulu parochialu

Ioane Bogdanu

(3—3)

Parochu cá Presiedinte.

Anunciu.

Copii de școlă, cu deosebire studentii se primescu în costu, cuartiri și toate cele trebuincioase pre lângă conditionile cele mai moderate.

Nicolau Ben

postu hotelieru, strada

macelariloru Nr. 27.